

ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

ফৌজদাৰী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ

২০০২-ৰ ফৌজদাৰী আবেদন সংখ্যা ৯৪৬

আব্দুল মান্নান

....আবেদনকাৰীসকল

বনাম

অসম চৰকাৰ

...উত্তৰদাতাসকল

ৰায়দান

ন্যায়াধীশ দলবীৰ ভাণ্ডাৰী

এই আবেদন ১৯৯৮-ৰ ফৌজদাৰী আবেদন সংখ্যা ২৪৮-ত গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২২ জুন, ২০০১ তাৰিখে প্ৰদান কৰা ৰায়দানৰ বিপক্ষে দাখিল কৰা হৈছে।

আব্দুল মান্নান, আব্দুল চালাম, আৰু আব্দুল চুভানে বিতৰ্কিত ৰায়দানটোৰ বিপক্ষে আবেদন দাখিল কৰিছে। আব্দুল চালাম আৰু আব্দুল চুভানৰ আবেদনখন এই আদালতে ১৩ ছেপ্টেম্বৰ, ২০০২ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা খাৰিজ কৰিছিল যিহেতু

তেওঁলোকে আত্মসমৰ্পণ কৰা নাছিল। বৰ্তমান অস্তিত্বশীল আবেদনখন কেৱল আচামী আবেদনকাৰী আব্দুল মান্নানৰ হৈ দাখিল কৰা হৈছে।

এই আবেদন নিষ্পত্তি কৰিবলৈ প্ৰয়োজন হোৱা চমু তথ্যাৱলী তলত পুনৰাই সংক্ষিপ্তকৈ দাঙি ধৰা হৈছে:

১৭ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৯৪ তাৰিখে আব্দুল কুদ্দুচ খান নামৰ ব্যক্তি এগৰাকীয়ে চৌধাৰী বজাৰ আৰক্ষী চকীত এখন লিখিত এজাহাৰ দাখিল কৰি অন্যান্য বিষয়ৰ সৈতে জনাইছিল যে সেই তাৰিখেই দিনৰ প্ৰায় ২ মান বজাত যেতিয়া তেওঁৰ জ্যেষ্ঠ ভ্ৰাতৃ আব্দুল হাকিম মছজিদৰ পৰা ঘৰলৈ উভতি আহি আছিল, তেতিয়া এজাহাৰত উল্লেখ কৰা ছয়জন আচামী ব্যক্তি, ক্ৰমে চুভান, আব্দুল মান্নান, আব্দুল হানান, আব্দুল চুকুৰ, আব্দুল কুৰ্দিছ, আৰু আব্দুল চালামে তেওঁক আক্ৰমণ কৰিছিল। আব্দুল হাকিমৰ চিঞৰ আৰু তীব্ৰ চিৎকাৰ শুনি অন্য এগৰাকী জ্যেষ্ঠ ভ্ৰাতৃ তথা এজাহাৰকাৰী আব্দুল কৰিম তথা তেওঁৰ এগৰাকী চুবুৰীয়াই তেওঁক সহায়ৰ অৰ্থে সেই স্থানলৈ দৌৰি যায় আৰু হস্তক্ষেপ কৰে, যাৰ পাছত সেই দুই ব্যক্তিকো আক্ৰমণ কৰা হয় আৰু তেওঁলোক আঘাতপ্ৰাপ্ত হয়। আঘাতপ্ৰাপ্ত ব্যক্তিসকলক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা হয় আৰু আব্দুল কৰিমে আঘাতৰ ফলত চৈধ্য দিনৰ পাছত মৃত্যুবৰণ কৰে।

গতানুগতিক তদন্তৰ পাছত আৰক্ষীয়ে ছয়গৰাকী আচামী ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ-পত্ৰ দাখিল কৰে। বিদ্বান অতিৰিক্ত সত্ৰ ন্যায়াধীশ, নগাঁও-এ ভা.দ.বি.-ৰ ধাৰা ৩০২/৩২৩/৩৪-ৰ আধাৰত অভিযোগ উত্থাপন কৰে। বিচাৰ আদালতে আঠগৰাকী সাক্ষীক সোধ-পোচ কৰে আৰু বিচাৰৰ সিদ্ধান্তমৰ্মে বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা আচামীসকলক দোষমুক্ত কৰা হয়। দোষমুক্তিকৰণৰ বিপক্ষে অসম চৰকাৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত এখন আবেদন দাখিল কৰে।

বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে সমগ্ৰ সাক্ষ্য আৰু প্ৰাসংগিক ন্যায়িক স্থিতি এই আদালতে কেইটামান গোচৰত নিৰ্ধাৰণ কৰা ধৰণে সাৱধানতাৰে পৰীক্ষণ কৰিছিল। বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে স্পষ্টভাৱে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল বিচাৰ আদালতে গ্ৰহণ কৰা দৃষ্টিভংগী এক সম্ভৱপৰ বা যুক্তিপূৰ্ণ দৃষ্টিভংগী নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিচাৰ আদালতৰ ৰায়দানটো ত্ৰুটিপূৰ্ণ আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে ভিত্তিহীন বুলি আখ্যা দিছিল।

পৰস্পৰবিৰোধী ৰায়দানসমূহৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি নিজেই গোচৰটোৰ সমস্ত সাক্ষ্য আৰু প্ৰাসংগিক নথি-পত্ৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰোঁ। পাঁচগৰাকী প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আছে। অভিযোজন পক্ষৰ ১ নং সাক্ষী আজিজুৰ ৰহমানে আচামী ব্যক্তিকেইগৰাকীক চিনি পাইছিল যিসকলে একেটা চুবুৰীতে বাস কৰিছিল। তেওঁ স্পষ্টভাৱে সাক্ষ্য দিছিল যে তেওঁ আবেদনকাৰী আৰু অন্য আচামীসকলে মৃতকক লাঠিৰে প্ৰহাৰ কৰি থকা দেখা পাইছিল। আচামীসকলে তেওঁকো প্ৰহাৰ কৰিব বুলি ভাবি তেওঁৰ ভগ্নীয়ে তেওঁক আঁতৰাই লৈ গৈছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্য দিছিল যে মৃতকক নগাঁৱলৈ লৈ যোৱা হৈছিল কিয়নো তেওঁ প্ৰাপ্ত কৰা আঘাত গুৰুতৰ প্ৰকৃতিৰ আছিল।

অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী আব্দুল কালমে সাক্ষ্য দিছিল যে আচামীসকল তেওঁৰ চিনাকি আছিল কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ চুবুৰীতে বসবাস কৰিছিল। লগতে তেওঁ সাক্ষ্য দিছিল যে আবেদনকাৰী আৰু অন্য আচামীসকলে মৃতকক লাঠিৰে প্ৰহাৰ কৰিছিল।

আব্দুল মালিকক অভিযোজন পক্ষৰ ৩ নং সাক্ষী হিচাপে সোধ-পোচ কৰা হৈছিল। তেওঁ স্পষ্টভাৱে সাক্ষ্য দিছিল যে আব্দুল মান্নানে অন্য আচামীকেইজনৰ সৈতে মিলি আব্দুল কৰিমক লাঠিৰে প্ৰহাৰ কৰিছিল। তেওঁ আব্দুল কৰিমক নামাৰিবলৈ

তেওঁলোকক কৈছিল যদিও তেওঁলোকে তেওঁৰ কথা শুনা নাছিল। আঘাতপ্ৰাপ্ত কৰাৰ পাছত আবেদনকাৰী আৰু অন্য আচামীসকলে পলায়ন কৰিছিল।

অভিযোজন পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী আব্দুল হাকিমেও স্পষ্টভাৱে সাক্ষ্য দিছিল যে আবেদনকাৰী আৰু অন্য আচামীসকলে হাফেজ কালাম আৰু তেওঁকো লাঠিৰে প্ৰহাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকে (আচামীসকলে) আব্দুল কৰিমক লাঠিৰে প্ৰহাৰ কৰিছিল। আব্দুল হাকিমে সাক্ষ্য দিছিল যে তেঁৱো মূৰত আৰু বাঁও চকুৰ তলত আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল।

অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষী আব্দুল কুদ্দুছ খানে অভিযোজন পক্ষৰ ভাষ্যৰ সমৰ্থন কৰিছিল আৰু সাক্ষ্য দিছিল যে আবেদনকাৰী আৰু আনসকলে তেওঁৰ ভ্ৰাতৃ আব্দুল হাকিম আৰু আব্দুল কালামক প্ৰহাৰ কৰিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্য দিছিল যে তেওঁৰ আনজন ভ্ৰাতৃ আব্দুল কৰিমে ঘটনাস্থলীলৈ পশ্চিম দিশৰ পৰা আহিছিল আৰু “নামাৰিবা, নামাৰিবা” বুলি চিঞৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ ওপৰত তাৰ কোনো প্ৰভাৱ পৰা নাছিল। মৃতক আব্দুল কৰিমে আঘাতৰ ফলত মাটিত বাগৰি পৰিছিল।

বিদ্বান অতিৰিক্ত সত্ৰ ন্যায়াধীশ, নগাঁও, অসম-এ লিপিবদ্ধ হৈ থকা অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষ্য সাৱধানতাৰে শৃংখলাবদ্ধভাৱে একত্ৰিকৰণ কৰা নাছিল আৰু এই তথ্যৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱান্বিত হৈছিল যে আঘাতসমূহ এক ‘চোকা ধাৰৰ অস্ত্ৰে’ৰে সৃষ্ট আছিল আৰু শেষত চিকিৎসকে চোকা ধাৰৰ অস্ত্ৰৰ দ্বাৰা সৃষ্ট আঘাতসমূহ তেওঁৰ সাক্ষ্যত বিচাৰি পোৱা নাছিল। অভিযোজন পক্ষৰ সমস্ত সাক্ষ্য কেৱল এই ভিত্তিতে অগ্ৰাহ্য কৰা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতে ‘চোকা ধাৰ’ শব্দকেইটা প্ৰতিবেদনৰ দুটা শাৰীৰ মাজত পাছত যোগ কৰা হৈছিল। আমি মূল নথি পৰীক্ষা কৰিছো আৰু আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ তথ্যৰ সৈতে একমত। আদালতে সমগ্ৰ গোচৰটো ব্যাপকভাৱে পৰীক্ষা কৰিব লাগিব। কোনো অসামঞ্জস্যতা বা বিসংগতি উদ্ঘাটিত হ’লেও অভিযোজন পক্ষৰ সমস্ত ভাষ্যৰ

ওপৰত ইয়াৰ প্ৰভাৱৰ বিষয়ে সাৱধানতাৰে পৰীক্ষা কৰিব লাগিব। বৰ্তমানৰ গোচৰটোত কোনো আদালতে দুগৰাকী আঘাতপ্ৰাপ্ত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীকে ধৰি পাঁচগৰাকী প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ সাক্ষ্য ন্যায়সংগতভাৱে কেনেদৰে অগ্ৰাহ্য কৰিব পাৰে, বিশেষকৈ যেতিয়া তেওঁলোকৰ ভাষ্য সম্পূৰ্ণৰূপে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ আৰু চিকিৎসাজনিত সাক্ষ্যৰ দ্বাৰা সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থিত? দুগৰাকী আঘাতপ্ৰাপ্ত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীকে ধৰি পাঁচগৰাকী প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ সাক্ষ্য সম্পূৰ্ণৰূপে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ আৰু চিকিৎসাজনিত সাক্ষ্যৰ দ্বাৰা সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থিত।

অভিযোজন পক্ষৰ ৭ নং সাক্ষী গৌহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয় চিকিৎসালয়ৰ ফৰেনছিক মেডিচিন বিভাগত কৰ্মৰত হৈ থকা ড° প্ৰদীপ কুমাৰ তালুকদাৰে আব্দুল কৰিমৰ মৰণোত্তৰ পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু নিম্নলিখিত আঘাতসমূহ বিচাৰি পাইছিল।

“(i) *লেৰিংছ* (শ্বাসনলীৰ উৰ্দ্ধভাগ) আৰু *ট্ৰেকিয়া* (মূল শ্বাসনলী বা নেলু)-ত *ট্ৰেকিয়াটেমী* (শ্বাসনলীৰ অস্ত্ৰোপচাৰ) সমাপন। বুকুৰ পাছৰ অংশত পুৰণি আঘাত - ডিঙিৰ আৰম্ভণি হোৱা অংশৰ পৰা ১০ ছে.মি. আঁতৰত আৰু মাজৰ অংশৰ বাঁওফালৰ পৰা ৫ ছে.মি. আঁতৰত, ৫ ছে.মি x ৩ ছে.মি. আকাৰৰ।

(ii) বাঁও নিতম্বত আঘাত।

(iii) সোঁ ভৰিত পুৰণি আঘাত।

(iv) কিলাকুটীৰ ওপৰৰ সোঁ মণিবন্ধত ক্ষত-বিক্ষত আঘাত। আঘাতটো চিলাই কৰা।

(v) *পেৰিয়েটে-অক্সিপিটেল* অংশৰ দুয়োফালে মূৰৰ ছালত ক্ষত-বিক্ষত আঘাত আছে। বাঁওফালৰ আঘাতটো ৬ ছে.মি. x ২ ছে.মি আকাৰৰ

আৰু হাড়লৈকে বিস্তৃত। সোঁফালৰ আঘাতটো ৫ ছে.মি. x ১.৫ ছে.মি. আকাৰৰ আৰু হাড়লৈকে বিস্তৃত। দুয়োটা আঘাতেই চিলাই কৰা। লাওখোলাৰ ওপৰত আঘাত আছে।

সোঁ আৰু বাওঁ দুয়োফালৰ পেৰিঅ'-অস্থিপিটেল অঞ্চলত ডিপ্ৰেছড কমিউনেটেড ফ্ৰেক্চাৰ (কেইবাঠাইতো ভাঙি থেতলা খোৱা আঘাত) আছে।

মগজুৰ স্বক। - স্বকৰ ওপৰত ক্ষত-বিক্ষত আঘাত আৰু তাৰ আকাৰসমূহ ২ x ১.৫ ছে.মি.-ৰ পৰা ২ x ২ ছে.মি.-লৈকে ভিন্ন।

মগজু। (i) সোঁ পেৰিয়েটেল অঞ্চলত ৪ ছে.মি. x ৪ ছে.মি. x ২ ছে.মি. আকাৰৰ ক্ষত-বিক্ষত আঘাত।

(ii) বাওঁ পেৰিয়েটেল অঞ্চলত ৪ ছে.মি. x ২ ছে.মি. x ১.৫ ছে.মি. আকাৰৰ ক্ষত-বিক্ষত আঘাত।

(iii) ক্ৰণ্টেল ল'ব-ত ৬ ছে.মি. x ৩ ছে.মি. আকাৰৰ আঘাত।

ড° তালুকদাৰৰ মতামত অনুসৰি, মৃতকে মূৰত আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱাৰ বাবে মৃত্যু সংঘটিত হৈছিল। তেওঁৰ মতে সকলোবোৰ আঘাত মৃত্যুৰ আগেয়ে ভোটা অস্ত্ৰেৰে সৃষ্ট আছিল যি প্ৰাণনাশক প্ৰকৃতিৰ আছিল। চিকিৎসাজনিত প্ৰমাণে আঘাতপ্ৰাপ্ত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীকে ধৰি পাঁচগৰাকী প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ সাম্ভ্যক সমৰ্থন কৰে। বিচাৰ আদালতে অভিযোজন পক্ষৰ ভাষ্যৰ সবাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু বস্তুনিষ্ঠ দিশটো অগ্ৰাহ্য কৰি এক গুৰুতৰ ভুল কৰিছিল।

আমাৰ দ্বাৰা বিবেচিত দৃষ্টিভংগী অনুসৰি বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযোজন পক্ষৰ সমস্ত সাক্ষ্য শৃংখলাবদ্ধভাৱে একত্ৰিকৰণ কৰিছিল আৰু বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা দোষমুক্তকৰণ হোৱা গোচৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ হস্তক্ষেপ তথা উমৈহতীয়া উদ্দেশ্যৰ সন্দৰ্ভত এই আদালতৰ প্ৰাসংগিক ৰায়দানসমূহো বিবেচনা কৰিছিল।

এয়া সু-নিৰ্ধাৰিত যে যেতিয়া বিচাৰ আদালতে কোনো গোচৰত দোষমুক্তিকৰণৰ আদেশ দিয়ে, তেতিয়া আপীল আদালতে দোষমুক্তিকৰণৰ ৰায়দানত হস্তক্ষেপ ধীৰগতিৰে কৰিব লাগে। সাক্ষ্যৰ মূল্যায়নৰ অন্তত যদিহে দুয়োটা দৃষ্টিভংগীয়েই সম্ভাৱ্য হয়, তেন্তে আপীল আদালতে নিজস্ব দৃষ্টিভংগী প্ৰতিস্থাপন কৰি বিচাৰ আদালতৰ ৰায়দান বাতিল কৰা উচিত নহয়। কিন্তু বৰ্তমানৰ গোচৰটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে স্পষ্টভাৱে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে বিচাৰ আদালতৰ সমগ্ৰ দৃষ্টিভংগী ন্যায়গত তথা তথ্যগতভাৱে বাহাল ৰাখিব নোৱাৰি। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মত অনুসৰি সাক্ষ্য বিবেচনা কৰা হোৱা নাছিল তথা ভুলকৈ বিবেচনা কৰা হৈছিল, আৰু লক্ষ্য কৰা ধৰণে সঠিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা আইনৰো বিবেচনা কৰা হোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মত অনুসৰি বিচাৰ আদালতে উপনীত হোৱা সিদ্ধান্তটো কেৱল ত্ৰুটিপূৰ্ণ বুলি অভিহিত কৰিব পাৰি কাৰণ যুক্তিসংগতভাৱে তথা আইনগতভাৱে কাৰ্যৰত কোনো আদালতে এনে এক দৃষ্টিভংগী গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে। বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল যে এয়া এনেকুৱা এটা গোচৰ নাছিল য'ত দুটা দৃষ্টিভংগী সম্ভাৱ্য আছিল আৰু নিম্ন আদালতে এটা দৃষ্টিভংগী গ্ৰহণ কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মত অনুসৰি সাক্ষ্য সাৱধানতাৰে পৰীক্ষণ কৰাৰ পাছত অন্য কোনো দৃষ্টিভংগী সম্ভাৱ্য নহয়। বিচাৰ আদালতৰ ৰায়দান খাৰিজ কৰা বাহিৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ অন্য কোনো বিকল্প নাছিল।

আমাৰ দৃষ্টিভঙ্গী অনুসৰি এই আবেদনকাৰীসকল আৰু আব্দুল চালাম আৰু আব্দুল চুভানৰ দোষমুক্তকৰণৰ আদেশ খাৰিজ কৰাৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ন্যায়িক ভিত্তি আছিল।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে লগতে এয়াও পৰীক্ষণ কৰিছে যে এয়া স্পষ্টভাৱে এক উম্মৈহতীয়া উদ্দেশ্যেৰে সংঘটিত কৰা অপৰাধৰ গোচৰ আছিল। আদালতে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল যে কোনো এটা ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ সময়ছোৱাতে উম্মৈহতীয়া উদ্দেশ্যৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে *শেঅ'ৰাম সিং* বনাম *উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰ* এ.আই.আৰ. ১৯৭২ এচ.চি. ২৫৫৫ ৰায়দানটোৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল য'ত এই আদালতে নিম্নলিখিত ধৰণে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল:

“এয়া অনস্বীকাৰ্য যে এক ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ সময়ছোৱাত এক উম্মৈহতীয়া উদ্দেশ্যৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে, কিন্তু ইয়াৰ অকাট্য প্ৰমাণ থাকিব লাগিব যাৰ ভিত্তিত আদালতে সেই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰে আৰু ভাৰতীয় দণ্ড বিধিৰ ধাৰা ৩৪ প্ৰয়োগৰ জৰিয়তে এগৰাকী আচামীক অন্য আচামীৰ কাৰ্যৰ বাবে পৰোক্ষভাৱে দায়বদ্ধ কৰিব পাৰে।”

যোগীন্দৰ সিং বনাম *হাৰিয়ানা চৰকাৰ* এ.আই.আৰ. ১৯৯৪ এচ.চি. ৪৬১-ৰ ওপৰতো নিৰ্ভৰ কৰা হৈছিল য'ত এই আদালতে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল যে:

“এয়া এক সু-নিৰ্ধাৰিত আইনী নীতি যে উম্মৈহতীয়া উদ্দেশ্য অপৰাধ সংঘটিত হোৱাৰ আগৰ পৰা সংঘটিত হোৱা সময়লৈকে থাকিব লাগিব। সমকক্ষভাৱে নিৰ্ধাৰিত এক আইন হৈছে যে প্ৰকাশ্য ক্ৰিয়া বা আচৰণ বা অন্য প্ৰাসংগিক পৰিস্থিতিৰ পৰা ব্যক্তিবিশেষৰ উদ্দেশ্য নিৰ্ণয় কৰিব লাগিব। সেয়েহে, আচামীক দোষী সাব্যস্ত কৰিব পৰাকৈ তেওঁৰ অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ উম্মৈহতীয়া উদ্দেশ্য আছিল নে নাই সেই সন্দৰ্ভত সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ সমগ্ৰ পৰিস্থিতি বিবেচনা কৰিব লাগিব। পূৰ্ব-নিৰ্ধাৰিত পৰিকল্পনা ঘটনাস্থলীতে বাস্তৱায়িত হ'ব পাৰে। আনকথাত ক'বলৈ গ'লে অপৰাধ সংঘটিত হোৱাৰ কালছোৱাত বিধিগতভাৱে আৱশ্যকীয় কথাটো হ'ল যে উক্ত পৰিকল্পনাটো অপৰাধ সংগঠিত কৰা ক্ৰিয়ালৈ ৰূপান্তৰিত হ'ব লাগিব।”

আবেদনকাৰীৰ নাম এজাহাৰত উল্লেখ কৰা আছে। আঘাতপ্ৰাপ্ত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীকেইজনকে ধৰি সকলো প্ৰত্যক্ষদৰ্শীয়ে স্পষ্টভাৱে আবেদনকাৰী আৰু তেওঁৰ ওপৰত আৰোপিত নিৰ্দিষ্ট ভূমিকাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে। বিচাৰ্য বিষয়টোৰ সম্পৰ্কত আবেদনকাৰী আৰু অন্য আচামীৰ বিৰুদ্ধে যথেষ্ট প্ৰমাণ থকাৰ পাছতো আচামীক দোষমুক্ত কৰা সন্দৰ্ভত বিচাৰ আদালতৰ কোনো ন্যায়িক ভিত্তি নাছিল। এয়া এনে এক গোচৰ নাছিল য'ত বিচাৰ আদালতে গ্ৰহণ কৰা দৃষ্টিভংগী বিশ্বাসযোগ্য বা সম্ভাৰ্য আছিল। বিচাৰ আদালতৰ ৰায়দান সম্পূৰ্ণৰূপে অগ্ৰহণযোগ্য। বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত বিচাৰ আদালতৰ ৰায়দান খাৰিজ কৰা সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ন্যায়িক ভিত্তি আছিল।

বিতৰ্কিত ৰায়দানৰ পুঙ্খানুপুঙ্খ পৰীক্ষণ আৰু নিৰীক্ষণৰ অন্তত আমি স্পষ্টভাৱে এই মত পোষণ কৰিছো যে বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে দোষমুক্তিৰ আদেশৰ পৰা সৃষ্ট আবেদনৰ নিষ্পত্তি কৰিবলৈ সকলোবোৰ প্ৰাসংগিক কাৰকৰ বিবেচনা কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিতৰ্কিত আদেশটো ত্ৰুটিবিহীন।

বিতৰ্কিত ৰায়দানটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আবেদনকাৰীৰ লগতে আচামী আব্দুল চুভান আৰু আব্দুল চালামক ভা.দ.বি. দ্বিতীয় খণ্ডৰ ধাৰা ৩০৪-ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰিছিল আৰু চাৰি বছৰৰ বাবে কাৰাদণ্ড দিছিল আৰু প্ৰত্যেককে এক হাজাৰ টকাৰ জৰিমনা বিহিছিল; অনাদায়ে প্ৰত্যেকে এক মাহৰ বাবে পুনৰ কাৰাবাস খাটিব লাগিব। উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰদান কৰা দণ্ড গোচৰটোৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিসমূহৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত যথাযথ আছিল।

কোনো যুক্তিযুক্ততা নথকাত আবেদনখন সেই অনুসৰি খাৰিজ কৰা হ'ল। জামিনত থকা আবেদনকাৰীৰ জামিননামা বাতিল কৰা হ'ল আৰু তেওঁ আদালতত

আত্মসমৰ্পণ কৰিব লাগিব। যদি আবেদনকাৰীয়ে চাৰি সপ্তাহৰ ভিতৰত আত্মসমৰ্পণ
নকৰে, তেন্তে উত্তৰদাতা-চৰকাৰে আবেদনকাৰীক কৰায়ত্ত কৰিবলৈ সকলো প্ৰয়োজনীয়
পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব আৰু বাকী থকা কাৰাবাস খাটিবলৈ তেওঁক কাৰাগাৰত ৰাখিব।

..... ন্যায়াধীশ

(দলবীৰ ভাণ্ডাৰী)

..... ন্যায়াধীশ

(কে. এচ. ৰাধাকৃষ্ণণ)

নতুন দিল্লী,

১৮ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১০।

* * * * *

অনুবাদ - ভাস্বতী গোস্বামী, কনিষ্ঠ অনুবাদক, গোহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ’ব।”)